

voor eigen rekening

ACHTERSTALLIG ONDERHOUD KRITIEK OP GEMEENTE

Den Haag

SERVAAS VAN BIJSTERVELD BIJ DE VERZAKTE STOEPTEGEL WAAROVER ZIJN MOEDER IS GESTRUIKELD. DE TEGEL IS NOG STEEDS NIET RECHTGELEGD. FRANK JANSEN

Een val over een opstaande stoeptegels kan flink letsels tot gevolg hebben, maar de gemeente keert zelden een schadevergoeding uit naar

aanleiding van achterstallig onderhoud. „Mijn moeder van 92 brak bij een val haar arm op drie plaatsen. We kregen 500 euro, uit piëteit.”

INGRID DE GROOT

Hagenaar Servaas van Bijsterveld herinnert zich de smak die zijn moeder maakte als de dag van gisteren. Na een wandeling naar de supermarkt ging ze met rollator en al onderuit op de Karperdaal. Oorzaak: een verzakte trottoirtegel. „Er was veel bloed, want haar bril was door de klap hard tegen haar gezicht aangekomen.”

Een ambulance werd gealarmeerd en later bleek dat mevrouw een arm op drie plaatsen had gebroken. „Een kleine twee maanden is ze daarna in een zorghotel geweest. Ze zat in het gips.”

Uiteindelijk is het goed gekomen, maar Servaas van Bijsterveld liet het er niet bij zitten. Hij schreef de gemeente aan en wees op nalatigheid bij het onderhoud van de stoep. Hij eiste een schadevergoeding van 500 euro voor zijn gewonde moeder. „Enige tijd hierna kregen we het geld, maar wel met de mededeling dat het uit piëteit werd overgeboekt. Niet omdat de gemeente nalatig was.”

De man ergerde zich. Hij vindt dat het stadhuis wegdook, door het smartengeld onder het kopje 'coulance' uit te keren. Maar de Hagenaar vindt het vooral stuitend dat de bewuste stoeptegel nu, twee jaar later, nog stééds niet is rechtgelegd. „Mij werd bezworen dat ze het gelijk zouden aanpakken, maar die steen ligt nog steeds schots en scheef.”

Ook elders in Kraayenstein liggen de tegels niet goed. „Allemaal kraters”, zegt een getuige, die voor het eerst door de buurt loopt. De gemeente erkent het probleem. „De wijk heeft inderdaad een opknapbeurt nodig”, aldus een woordvoerder.

Gert van Cappelleveen, voorzitter van de Stedelijke Ouderen Commissie (SOC) vindt het stuitend dat kennelijk nooit meer is omgekeken naar de gevaarlijke stoep. „Bizar”, zegt hij. „Dit moet beter kunnen.”

De ouderencommissie opende in oktober, na een val van haar bestuurslid Henny Weerman (74) op het Lange Voorhout, tijdelijk het Meldpunt Struikelen. „De telefoon stond direct roodgloeiend.” In twee maanden tijd stroomden vierhonderd meldingen binnen van Hagenaars die in de stad een buiteling hadden gemaakt door slecht wegdek. De vele gevallen van letsel schokten de ouderencommissie. „Gebroken polsen, gebroken enkels en een gebroken teen.”

Meerdere mensen raakten zó getraumatiseerd dat ze de straat niet meer op durfden te gaan. „Ik hoorde van een mevrouw die in de Landréstraat - ook wel de struikelboulevard genoemd - met haar rollator gelanceerd is toen ze struikelde over een tegel. Ze klapte met haar gezicht tegen een boomstam en brak twee polsen.”

Gert van Cappelleveen heeft uitgerekend dat slachtoffers in de stad jaarlijks tonnen schade lijden door een ongeluk op het trottoir. „Denk aan kapotte kleding en aan ziektekosten.” En dan is er ook nog het emotionele leed. „Ik wil nooit meer zo afhankelijk zijn”, zegt Henny Weerman, die twee keer viel en lang moest revalideren. De

eerste keer viel ze over een opstaande plank in een strandtent in Scheveningen. Anderhalf jaar later - net hersteld - ging ze wéér onderuit. Dit keer over een verzakte tegel vlak voor het Escher Museum.

De Haagse zat twee keer een jaar thuis met pijn. Om haar spierkracht en conditie op te vijzelen moest ze naar fysiotherapie en kreeg ze een personal coach. „Gelukkig heb ik een man die me kan helpen. En ik had een kookgroep die me hielp in de keuken. Maar heb je geen groot sociaal netwerk, dan ben je nergens. En het heeft me veel geld gekost.”

Van Bijsterveld herkent de rompslomp. Het vestje, de broek en de trui van zijn moeder waren na de val verziekt doordat ze onder het bloed zaten. De kleding kon de familie weggooid en er kwam een rekening bij van 187 euro. „Voor het eigen risico van het zorghotel.”

De man claimde als een van de weinigen, met succes, schade. Maar volgens letselschade-advocaat Eline Spijker van Beer Advocaten speelt er in de meeste zaken een discussie over de schuldvraag. Het slachtoffer moet bewijs leveren dat de plek gevaarlijk is. En dat is niet altijd eenvoudig. „Na de val zou je bij wijze van spreken direct foto's moeten maken van de situatie en de meetlat tevoorschijn moeten halen”, aldus Spijker. Een stoeptegels mag volgens de norm namelijk drie centimeter van de straatlijn afwijken. „Regelmatig moeten we een deskundige inschakelen die de situatie op straat in kaart brengt.”

Schadeclaims

Vaak lopen mensen tegen een muur aan. Zoals vorig jaar. Tientallen Hagenaars stelden toen na een val de gemeente aansprakelijk, waarbij slecht onderhoud aan de stoep als oorzaak werd aangewezen. „Van de 61 schadeclaims zijn er zes toegewezen. Het gaat om bedragen van 50 tot 10.000 euro”, aldus een woordvoerder.

Henny Weerman, die twee keer viel, gaf het claimen al snel op. „Ik heb de gemeente aansprakelijk gesteld, maar hoorde niks terug. Ze vonden het kennelijk niet zo boeiend. Ik had toen sterker moeten zijn en moeten volhouden. Maar ik had mijn energie nodig om lichamelijk en mentaal overeind te komen.”

Gert van Capelleveen van de SOC merkt dat 'het stadhuis' de vierhonderd meldingen over problematische stoeptegels die bij het meldpunt binnenstroomden wél voortvarend oppakt. „We voelen ons gehoord.” Binnenkort ontmoet de ouderenorganisatie wethouder Bredemeijer voor de tweede keer in de Landréstraat. Vijftig procent van de problemen op die beruchte stoep is dan opgelost. „Maar ze streven naar 100 procent.”

Van Cappelleveen vindt dat er meer aan valpreventie moet worden gedaan. Volgens de ouderenclub moet er bovendien een arbitragecommissie komen die klachten door achterstallig onderhoud in de openbare ruimte objectief beoordeelt. „Nu worden claims alleen gewogen door de gemeente.”

Reageren? hc.lezers@ad.nl